

“చూడండి సార్, ఇదేదో దొంగ కేసులా వుంది. ఈ శాలువా మన షాపులోదే. ఎంతో కొంతకి అమ్మడానికి తీసుకొచ్చాడీ పెద్ద మనిషి” సేల్స్ బాయ్ ఓ పెద్దాయనను కౌంటర్ దగ్గరకు తీసుకొచ్చాడు.

ఆయనకు వార్షికం మీద బడిన లక్షణాలు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి. మాసిన గెడ్డం, ముతక బట్టలు, పగిలిన కళ్ళద్దాలు ఆయన దీనావస్థను వ్యక్తం చేస్తున్నాయి. కుర్రాడు ఆయన చేతిలోని శాలువాను లాక్కుని ప్రావయిటరు రామానికి చూపించాడు.

“సరేలే నేను చూస్తాను. నువ్వెళ్ళి బేరాలు చూడు” రామం సేల్స్ బోయ్ ని పంపించేసి, ఆయనకేసి యెగాదిగా చూశాడు. ఆయన తలదించుకుని నిల్చున్నాడు.

“ఈ శాలువా మీకేలా వచ్చింది? ఎవరో మాస్టారికి సన్మానం చెయ్యాలని శ్రీనివాస సేవా సమితి వారు వారం రోజుల క్రితం దీన్ని మా దగ్గరే కొనుక్కొని వెళ్ళారు!”

“ఆ మాస్టారి నేనే”-ఆయన సిగ్గుతో తలెత్తలేదు. “మరి దీనిని ఎందుకు అమ్మి జాపుతున్నారు?”

“డబ్బు అవసరం వచ్చి” “సారీ మాస్టారూ, మేం అమ్మిన బట్టలు తిరిగి తీసుకోం!”

“పోనీ ధర తగ్గించి యివ్వండి. నాకు డబ్బు చాలా అవసరం” ఆయన ప్రాథేయపడుతున్నాడు.

“అదేమిటి మాస్టారూ? నాళ్ళేదో డబ్బు కూడా యిచ్చి మిమ్ముల్ని సత్కరించినట్టు సేవర్ల వదివాను- ఇంతలోనే...”

ఆయన నీరసం వదులుతున్నాడు. “మీ సేరు సరంధామయ్యగారే కదూ?” అవు నన్నట్టు తలూపాడాయన.

సరంధామయ్యగారు చాలా కాలం ఆ పూర్వోనే ఎలిమెంటరీ స్కూలు టీచరుగా పనిచేశారు.

రిటైరయి ఆర్పేజియింది. నెలల తరబడి ఆఫీసుల మట్టూ తిరుగుతున్నా పెన్షను శాంక్షను కాలేదు. సానిటేరియం ఫండ్ చేతికి రాలేదు. జీతం వస్తున్నప్పడే గంపెడు సంసారాన్ని గట్టెక్కించడం కష్టంగా వున్న మాస్టారికి-అది కాస్తా అగిపోయిన తర్వాత పరిస్థితి మరింత దుర్భరమయింది. అలాంటి దుస్థితిలో శ్రీనివాస సేవా సమితి అనే ఓ స్వచ్ఛంద సంస్థ ఉపాధ్యాయ దినోత్సవ సందర్భంగా తనని ఆదర్శ ఉపాధ్యాయుడిగా గుర్తించి సన్మానిస్తానంటే కొదవలేకపోయారు సరంధామయ్య మాస్టారు.

స్థానిక ఎమ్.ఎల్.ఎ. అధ్యక్షతన ఘనంగా ఏర్పాటు

వెదిపాల

చేసిన సన్మాన సభలో-వక్తలందరూ మాస్టారిని మహానుభావుడని ప్రశంసించారు. దండలు వేయించారు; ఫోటోలు తీయించారు. దుశ్శాలువా కప్పి, అర్ధవెయ్యి మూట పదహార్లు-చంద్రునికో మాలుపోగులా మాస్టారికి సమర్పిస్తున్నట్టు ప్రకటించి, కార్యదర్శి కవరు అందించాడు.

ఆ మాస్టారే యిప్పుడు శాలువాను అమ్ముకోడానికి వచ్చాడంటే నమ్మలేకపోయాడు క్లాత్ షాప్ యజమాని రామం.

“ఒకసారి బయటకు తీస్తే-ఆ బట్టకు నిలువుండదు మాస్టారూ! మీరు కాదూకూడదంటే ఓ సాతికరూపాయి తీస్తాను మరి”

మాస్టారు అంగీకరించి, డబ్బు తీసుకొని బయట పడ్డారు-

‘మాస్టారే యిలావుంటే యింక దేశం ఏం బాగు పడుతుంది? - ని మందుకో అవసరమొచ్చి వుంటుంది’ రామం వ్యాఖ్య ఆయనకు వినిపించింది.

అర్ధవెయ్యి మూట పదహార్లు బాకీ కింద చెల్లిపోయిందనీ, అది రాబట్టుకోడానికే తనకా కార్యదర్శి సన్మానం ఏర్పాటు చేశాడనీ, సన్మానం అనే ప్రచార కార్యక్రమంలో తనొక సాధనం మాత్రమేననీ, ఆ సాతిక లేకపోతే-కొత్తల్లుడికి కూడా ఆ పూట అన్నం పెట్టలేననీ... పాపం మాస్టారు చెప్పకోలేక పోయారు!

ఈ బహుమతి పొందిన రచనలలో మీకు వచ్చిన మినీ కథ వివరాలు దిగువ ఇచ్చిన కూపన్ లో నింపి, పోస్ట్ కార్డుపై అంటించి మా కార్యాలయానికి పంపండి.

— ఎడిటర్

నాకు వచ్చిన కథ: _____

రచయిత/ రచయిత్రి: _____

నేజీ నంబరు: _____